

УДК 330.322

DOI: <https://doi.org/10.32782/2304-0920/2-92-8>

Савіцька О. П.
Савіцька Н. В.
Левицька О. М.

Львівський національний університет імені Івана Франка

ВИБІР ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Розроблено науково-методичний підхід до вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства, який, на відміну від наявних, дозволяє обирати стратегію, співставляючи виробничо-господарську, фінансову діяльність та можливості підприємства, його сильні і слабкі внутрішні сторони, а також зовнішнє середовище через оцінювання привабливості ринку. Формалізованим представленням запропонованого науково-методичного підходу є тривимірна матриця, яка дозволяє обрати інвестиційну стратегію інноваційного розвитку підприємства на основі співставлення таких критеріїв: інноваційний потенціал підприємства, привабливість ринку, інвестиційна привабливість підприємства. На думку авторів, запропоновані критерії дають можливість комплексно врахувати інтереси трьох сторін при виборі інвестиційної стратегії: підприємства, споживачів та інвесторів. Запропонований підхід дозволяє обрати одну із таких інвестиційних стратегій, як: консервативна, екстенсивна, інтенсивна та агресивна.

Ключові слова: інвестиційна стратегія підприємства, інноваційний розвиток, тривимірна матриця, інноваційний потенціал підприємства, привабливість ринку, інвестиційна привабливість підприємства.

Постановка проблеми. В сучасних умовах інтеграції та глобалізації світового господарства інвестиційні процеси мають ключове значення у становленні та розвитку вітчизняної економіки. Через обмеження власних фінансових ресурсів у суб'єкті господарювання виникає необхідність додаткового залучення коштів інвесторів. При цьому, варто згадати й високий рівень зношеності основних засобів вітчизняних підприємств, що й потребує значних капітальних вкладень. Саме від здатності активізувати інвестиційні процеси залежить підвищення рівня соціально-економічного розвитку регіону, зростання рівня життя населення, інноваційне оновлення у будь-якій сфері економічної діяльності, а в підсумку – зростання конкурентоспроможності. Чим вищим буде рівень конкурентоспроможності регіону – тим більш привабливим він буде для інвесторів [1]. Синергізм у спільному узгодженні інтересів багатьох груп зацікавлених сторін потребує ретельного підходу менеджерів до вибору інвестиційної стратегії підприємства. При цьому необхідно враховувати значну кількість чинників як внутрішнього середовища підприємства, які забезпечують сильні та слабкі позиції, а також зовнішні – саме від можливостей та загроз виходу чи функціонування на нових ринках залежить ефективність досягнення запланованих цілей та виконання поставлених завдань. Варто зазначити, що ефективна стратегія повинна забезпечувати співставлення інтересів інвесторів не тільки у можливості повернути чи примножити вкладений капітал, а й сприяти забезпеченню інтересів суспільства, що потребує розроблення інвестиційної стратегії підприємства з врахуванням аспектів соціального спрямування та реалізації концепції соціально орієнтованого маркетингу. Проблема балансування інтересів стейкхолдерів при виборі та формуванні інвестиційної стратегії потребує врахування керівниками підприємства не тільки статичних параметрів, які характеризують ефективність виробничо-господарської та фінансової діяльності підприємства, а й динамічних, які відображають потенціал функціонування на ринку у майбутній перспективі. У мінливих умовах розвитку ринку правильний вибір інвестиційної стратегії дозволить підприємству забезпечити конкурентоспроможність інноваційного розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед вітчизняних та зарубіжних науковців, які внесли вагомий вклад у розвиток теорії інвестування та стратегічного менеджменту, варто згадати таких: І. Ансофф, І. Бланк, К. Боумен, С. Брю, В. Герасимчук, Дж. Кейнс, Д. Ліндсей, К. Макконнел, Г. Мінцберг, А. Пересада, Д. Пірс, М. Портер, О. Просович, А. Томпсон, О. Тридід, М. Туган-Барановський, М. Туленков, В. Федоренко, А. Череп, Н. Чухрай, У. Шарп, З. Шершньова та інші. Стратегічний менеджмент як новий науковий напрям почав розвиватися з середини ХХ ст. у США, а з 80-х років у Західній Європі та Японії. На думку Л. Добриніної [2], інвестиційна стратегія підприємства як учасника фінансового ринку – це механізм, пов'язаний із вкладанням коштів у певні активи для одержання додаткового доходу або ефекту, а К. Пріб [3] визначає інноваційну стратегію як форму і напрями впровадження новітніх техніки й технологій, застосування наука, прогресивних інформаційних, управлінських і комунікаційних систем та загалом усієї сукупності інновацій, тоді як інвестиційна стратегія відображає загальні обсяги необхідних на ці цілі ресурсів, конкретизує джерела та умови їх залучення, вартість, очікувану ефективність тощо. І. Сидоров [4] зазначає, що стратегія розвитку підприємства повинна ґрунтуватися на основі активізації його інноваційно-інвестиційної діяльності як ключового фактора підвищення конкурентоспроможності продукції. Багатьма науковцями розвиваються теоретичні та практичні положення впровадження інноваційно-інвестиційних стратегій для підвищення ефективності діяльності та конкурентоспроможності підприємств (К. Крамаренко [5], Т. Сігаєва [6]).

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на чималу кількість наукових публікацій з рекомендаціями та теоретико-методологічними підходами до вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства, дане питання залишається відкритим, зокрема у частині комплексного врахування внутрішнього інноваційного потенціалу підприємства та зовнішніх умов роботи на ринку, а також обґрунтування вибору критеріїв, які необхідно враховувати при виборі інвестиційної стратегії.

Метою даної статті є розроблення науково-методичного підходу до вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства.

Виклад основного матеріалу. Сучасний розвиток будь-якого суб'єкта підприємництва неможливий без залучення інвестицій, які необхідно спрямовувати на структурне та якісне оновлення основних засобів, відбудову виробничих комплексів, створення виробничої інфраструктури тощо, що дозволяє пришвидшити позитивні операційні перетворення, посилити конкурентоспроможність продукції та підприємства загалом, активізувати виробництво інноваційної продукції, поглибити співпрацю з контрагентами, вийти на нові ринки збуту [7]. Ефективній виробничо-господарській діяльності підприємства в умовах обмеженості фінансового забезпечення чи нестачі власних коштів, повинен передувати правильний вибір інвестиційної стратегії. Інноваційний розвиток завжди потребує високоризикованих початкових капіталовкладень. Будь-який інвестор зацікавлений у швидкій віддачі своїх капіталовкладень, що ставить керівників підприємства перед важливим стратегічним вибором. Особливо це актуально в умовах економічної нестабільності, сильній технологічній залежності від зовнішніх донорів, непрогнозованості розвитку подій на фінансово-кредитному ринку тощо.

Практика господарювання свідчить, що в усіх сферах вітчизняної економіки, зокрема у промисловості, справді назріла необхідність впровадження ефективних стратегій підвищення рівня інноваційної активності. Дієві інноваційні механізми у діяльності народного господарства, галузей економіки та окремих підприємств слід запроваджувати системно та комплексно. Саме вони зможуть прискорити реалізацію реально обґрунтованої інноваційної моделі розвитку економіки України. Реалізація конкретних інвестиційно-інноваційних проєктів зможе забезпечити підвищення ефективності діяльності не тільки окремих підприємств України, а й всього національного господарства [8]. Пожвавлення інвестиційної діяльності потребує, передусім, відповідного нормативно-правового забезпечення, спрямованого на створення розвиненої інвестиційної бази [9, с. 35].

Дослідження наукових джерел показало, що найбільш поширеними підходами до вибору інвестиційних стратегій підприємства є матричний метод, метод експертних оцінок, метод порівнянь, сценарний аналіз та ін. Початком появи матричного аналізу можна вважати 1960-ті роки, коли підсилилися роль і значення стратегічного аспекту в діяльності підприємств. Його перевагою є те, що він дає змогу досліджувати розвиток підприємства в динаміці [10].

Матриця дає можливість наочно обрати певний варіант рішень на основі співставлення будь-яких критеріїв. Найчастіше економістами використовуються двовимірні матриці, які дозволяють обрати стратегію розвитку підприємства. До таких матриць у стратегічному менеджменті відносять матрицю Бостонської консультативної групи «зростання-частка ринку» (BCG), матрицю «Дженерал Електрик – Мак-Кінсі», модель «Shell» – DPM, матрицю фірми Arthur D. Little (ADL/LC) тощо. Найвідомішими матричними моделями у стратегічному плануванні інноваційного розвитку підприємства є матриця Ансоффа на основі матриці «товар – ринок», матриця стратегій конкуренції згідно з М. Портером, матриця вибору стратегії інноваційного розвитку підприємства залежно від

технологічної стратегії, матриця вибору стратегій А. Томпсона та А. Дж. Стрікланда та інші. Крім цього використовуються полівимірні матриці, які побудовані на основі співставлення трьох і більше критеріїв. Незважаючи на можливість комплексного та повного врахування усіх важливих аспектів при виборі рішення, як недолік полівимірних матриць слід вказати на складність побудови такої моделі та її наочне представлення, тому вони не набули широкої популярності.

Різноманітність матричних підходів дозволяє менеджерам підприємства диверсифікувати можливість вибору напрямів реалізації стратегічних цілей. У якості порівнюваних критеріїв у матриці можуть бути рівень потенціалу підприємства, дохідність (прибутковість) діяльності, темп зростання продажів, відносна частка ринку, новизна товару, стадія життєвого циклу, ринкова позиція, рівень конкурентоспроможності тощо.

Враховуючи результати наукових досліджень та власних спостережень, пропонуємо для вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства скористатись тривимірною матрицею, побудованою на основі співставлення таких критеріїв:

1) інноваційний потенціал підприємства – цей критерій дозволяє комплексно оцінити спроможність, чинники та умови, які необхідні для здійснення інноваційної діяльності підприємством. Інноваційний потенціал підприємства являє собою сукупність можливостей, сформованих матеріальними і нематеріальними активами, що забезпечують створення нової вартості шляхом запровадження інновацій;

2) привабливість ринку розглядається як кількісно-якісна характеристика ринку, яка визначає ступінь відповідності чинників ринкового середовища можливості реалізації виробничо-господарської діяльності підприємства на цьому ринку, забезпечуючи ефективну та оптимальну організацію економічної взаємодії між усіма суб'єктами ринку – споживачами, конкурентами, посередниками, постачальниками, державними органами тощо;

3) інвестиційна привабливість підприємства дозволяє оцінити та проаналізувати рівень розвитку виробничо-матеріальних, фінансових, кадрових умов функціонування підприємства, а також виявити конкурентні переваги порівняно з іншими об'єктами інвестування.

Формалізоване значення кожного з критеріїв пропонується визначати шляхом виокремлення часткових показників, їх стандартизації та визначення середнього значення стандартизованих показників у межах групи. На основі значень показників визначається інтегральний індикатор, який характеризує обраний критерій, та дає підґрунтя зробити висновки про рівень інвестиційно-інноваційного потенціалу підприємства та привабливості ринку [11].

Вище запропоновані критерії характеризують різносторонньо діяльність та можливості підприємства, його сильні та слабкі внутрішні сторони, а також зовнішнє середовище. Критерії дають можливість комплексно врахувати інтереси трьох сторін при виборі інвестиційної стратегії:

1) підприємства. Рівень інноваційного потенціалу та інвестиційної привабливості вказує на успіх та ефективність роботи менеджерів, перспективні напрями вкладення капіталу, можливості подальшого росту та досягнення нових виробничих можливостей;

2) споживачів. Привабливість ринку дозволяє визначити потреби та уподобання споживачів, які необхідно задовольнити;

3) інвесторів. За допомогою критеріїв кредитори та інвестори можуть прогнозувати подальші можливості розвитку діяльності підприємства, завчасно закласти гарантії дохідності при бізнес-плануванні, своєчасно ідентифікувати та мінімізувати ризики тощо.

Для оцінювання запропонованого комплексу критеріїв у науковій літературі немає однозначної думки, які необхідно використовувати часткові якісні та кількісні показники. Вибір часткових показників залежить від форми власності, галузі та напряму діяльності підприємства, організаційно-правової форми, поставлених цілей та завдань тощо. Для оцінювання рівня інноваційного потенціалу підприємства можуть застосовуватися: кількість (частка) працівників з науковим ступенем чи вищою освітою, частка витрат на НДДКР, кількість (вартість) проданих (придбаних) ліцензій, рівень інноваційного клімату на підприємстві, показники ефективності науково-технічних заходів, частка інтелектуальної праці, частка обсягів виробленої та реалізованої інноваційної продукції, збільшення капіталізації підприємств від упроваджених інновацій та інші.

Привабливість ринку витікає з його розміру, обсягу, темпів зростання та інших показників, а також з умов функціонування підприємств даної галузі. Для обґрунтування вибору інвестиційної стратегії щодо вибору ринку використовуються такі часткові показники, як: місткість ринку, розмір ринку, динаміка зростання ринку, власні конкурентні переваги, потенціал ринку, доступність ринку, сприймання ринку, стабільність (оцінка ризиків), обсяг попиту та пропозиції [12].

Оцінка інвестиційної привабливості підприємства є досить складним завданням, яке потребує комплексного проблемно-орієнтованого підходу щодо його вирішення, який повинен базуватися як на аналізі поточного фінансового стану підприємства, так і на виявленні перспектив його розвитку [13]. У Положенні «Про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації» передбачено, що дана методика оцінює інвестиційну привабливість підприємства враховуючи коефіцієнти фінансового стану, з подальшим визначенням рейтингу інвестиційної привабливості [14]. Агентством із питань запобігання банкрутству підприємств і організацій передбачено «Методику інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій», яка передбачає оцінку фінансового стану підприємства (майнового стану, фінансової стійкості, ліквідності (платоспроможності), ділової активності та рентабельності) [15]. Економічними показниками для оцінювання інвестиційної привабливості підприємства можуть бути: коефіцієнт рентабельності продаж, рентабельності активів, коефіцієнт покриття, коефіцієнт оборот-

ності активів, кредиторської заборгованості, коефіцієнт перевищення терміну погашення дебіторської заборгованості над терміном кредиторської, чисті активи на акцію, прибуток на акцію [16]. Позитивним явищем, яке характеризує залучення інвестицій, особливо в умовах кризи є створення спільних підприємств.

У наукових джерелах можемо знайти різні підходи до типології інвестиційних стратегій. О. Михальов виокремив такі типи «чистих» інвестиційних стратегій: консервативна (підтримка потужностей), екстенсивна (розширення існуючого виробництва), інтенсивна (інтенсифікація та модернізація виробництва) та прогресивна (випуск нової продукції) [17].

В. Кошельник [18] виокремлює агресивну (стратегія наступу, стратегія випереджаючої наукоємності), конкурентну (стратегія індивідуалізації (диференціації продукції), стратегія збереження технологічних позицій), консервативну (стратегія фокусування, стратегія прямування за ринком) та оборонну (захисна стратегія, стратегія підтримки продуктового ряду) стратегічні позиції підприємства.

В. Тютюник розглядає три види стратегії фінансування [19]:

– консервативна стратегія, передбачає максимізацію власного оборотного капіталу та скорочення короткострокових зобов'язань. Така стратегія ефективна тоді, коли посилюються інфляційні процеси в економіці та здешевлюються довгострокові кредити. Вона дозволить підтримувати ліквідність на належному рівні, хоча передбачає збільшення витрат на обслуговування кредитів;

– агресивна стратегія передбачає підтримку відповідності між поточними активами та поточними зобов'язаннями підприємства. Вона передбачає дотримання оптимальної структури капіталу, низькі витрати на обслуговування хоча ризик втрати ліквідності досить високий;

– гнучка стратегія є найризикованішою і передбачає максимізацію доходів від залучення усіх видів фінансових ресурсів. Ефективність використання певного джерела визначається лише на поточний момент з врахуванням потреб у його залученні та перспектив зростання вартості.

Враховуючи вище наведене, найбільш доцільним буде виокремити чотири види інвестиційних стратегій інноваційного розвитку підприємства: консервативна (підтримка потужностей та ряду інноваційної продукції, збереження інноваційних позицій), екстенсивна (розширення існуючого виробництва, оновлення основних засобів), інтенсивна (інтенсифікація та модернізація виробництва, індивідуалізація, диференціація продукції) та агресивна (випуск нової продукції, досягнення лідерства у науково-технічній сфері). Згідно запропонованого переліку критеріїв, представимо у табличній формі тривимірну матрицю вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства (табл. 1).

Таблиця 1

Матриця вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства

Привабливість ринку <i>PR</i>	інвестиційний потенціал підприємства <i>IeП</i>	інноваційний потенціал підприємства <i>ІнП</i>	
		низький	високий
низький	низький	консервативна стратегія	екстенсивна / інтенсивна стратегія
	високий	консервативна / екстенсивна стратегія	інтенсивна стратегія
високий	низький	екстенсивна стратегія	інтенсивна / агресивна стратегія
	високий	екстенсивна / інтенсивна стратегія	агресивна стратегія

Джерело: запропоновано авторами

Кожна альтернативна інвестиційна стратегія є функцією S , що залежить від критеріїв PP (привабливість ринку), $IвП$ (інвестиційний потенціал підприємства) та $ІнП$ (інноваційний потенціал підприємства):

$$S = f(PP; IвП; ІнП). \quad (1)$$

Запропонована тривимірна матриця дозволяє обрати одну із інвестиційних стратегій S , які підприємство може використовувати для активізації інноваційної діяльності.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Аналіз наукових джерел, дослідження вітчизняного, зарубіжного та власного досвіду, дозволили розробити авторський науково-методичний підхід до вибору інвестиційної стратегії інноваційного розвитку підприємства, який, на відміну від наявних, дозволяє обирати стратегію, співставляючи виробничо-господарську, фінансову діяльність та можливості підприємства, його сильні і слабкі внутрішні сторони, а також зовнішні середовище через оцінювання привабливості ринку. Запропоновані критерії дають можли-

вість комплексно врахувати інтереси трьох сторін при виборі інвестиційної стратегії: підприємства, споживачів та інвесторів. Підхід дозволяє обрати одну із таких інвестиційних стратегій, як: консервативна, екстенсивна, інтенсивна та агресивна.

Проте, запропонований підхід має певні недоліки та обмеження. По-перше, це суб'єктивізм у виборі часткових показників, які необхідні для оцінювання загальних критеріїв. По-друге, включення до складу моделі великої кількості часткових показників може знижувати точність розрахунку через взаємозалежність та взаємовплив між показниками. Крім того, при виборі стратегії необхідно балансувати інтереси різних груп учасників, які можуть бути протилежними, що також впливає на якість результату. Враховуючи окреслене коло недоліків та обмежень, перспективами подальших досліджень є уточнення списку показників, які включаються до розрахунку критеріїв залежно від певних чинників, наприклад, розміру підприємства, галузі діяльності, організаційно-правової форми тощо.

Список використаних джерел:

1. Савіцька О. П., Савіцька Н. В. Капітальне інвестування в економіці Львівської області: рейтингування, тенденції та напрями активізації. *Бізнес Інформ*. 2021. № 2. С. 48–56.
2. Добриніна Л. В. Підприємство як учасник фінансового ринку, його інвестиційні стратегії. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2019. Вип. 23(1). С. 80–83.
3. Приб К. А. Інвестиційна складова управління розвитком підприємства. *Інтелект XXI*. 2015. № 1. С. 77–85.
4. Сидоров І. П. Формування інноваційно-інвестиційної стратегії розвитку підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 3. С. 72–76.
5. Крамаренко К. М. Особливості формування стратегії інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2020. № 3. С. 58–61.
6. Сігаєва Т. Є. Вдосконалення напрямків формування інвестиційної стратегії іноваційного підприємства. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2019. № 4. С. 221–226.
7. Савіцька О. П. Капітальне інвестування в Україні в умовах пандемії COVID-19. *Інфраструктура ринку*. 2021. Вип. 60. С. 41–47.
8. Кулиняк І. Я., Коpecь Г. Р. Метод аналізу ієрархій як інструмент оцінювання рівня іноваційної активності регіонів Західної України. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія: Проблеми економіки та управління*. 2017. № 873. С. 60–71.
9. Лазоренко Л. В. Матричні методи стратегічного планування діяльності підприємств зв'язку. *Економіка та суспільство*. 2017. № 8. С. 282–285.
10. Савіцька О. П., Бай Т. В. Особливості залучення прямих інвестицій в економіку України. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. № 24.01. С. 277–284.
11. Чухрай Н. І., Кулиняк І. Я., Глянцева О. І. Методичні підходи щодо обґрунтування заходів із покращання використання складових потенціалу промислових підприємств. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2017. № 2. С. 233–247.
12. Колесник В. М., Бельмак Д. О. Оцінка привабливості зовнішніх ринків виноробної продукції підприємств Миколаївської області. *Ефективна економіка*. 2011. № 10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=748>.
13. Венгуренко Т. Г., Плахотнюк В. В. Аналіз інвестиційної привабливості України. *Бізнес інформ*. 2020. № 4. С. 103–111.
14. Про затвердження Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації від 26.01.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/z0121-01#o52>.
15. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій: Наказ Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств і організацій від 23.02.98 № 22. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0214-98>.
16. Алексєєнко І. І., Гресь М. С. Узагальнення теоретико-методичних підходів до оцінки інвестиційної привабливості підприємства. *Економіка і суспільство*. 2017. Випуск № 9. С. 952–955.
17. Михалев О. В. Инвестиционные стратеги предприятий. *ЭКО*. 2004. № 2. С. 91–101.
18. Кошельник В. М. Стратегія економічного розвитку сільськогосподарських підприємств у контексті активізації виробничої діяльності. *Бізнес Інформ*. 2015. № 1. С. 194–199.
19. Тютюник В. Управління джерелами фінансування підприємства. *Справочник економіста*. 2011. № 6. С. 28–34.

References:

1. Savitska O. P., Savitska N. V. (2021) Kapitalne investuvannya v ekonomitsi Lvivskoi oblasti: reitynhuvannya, tendentsii ta napriamy aktyvizatsii [Capital investment in the economy of Lviv region: rating, tendencies and directions of revitalization]. *Business Inform*, no. 2, pp. 48–56. (in Ukrainian)
2. Dobrynina L. V. (2019) Pidpriemstvo yak uchasnyk finansovoho rynku, yoho investytsiini stratehii [The company as a participant in the financial market, its investment strategies]. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: International Economic Relations and the World Economy*, vol. 23(1), pp. 80–83. (in Ukrainian)
3. Prib K. A. (2015) Investytsiina skladova upravlinnia rozvytkom pidpriemstva [Investment component of enterprise development management]. *Intelligence XXI*, no. 1, pp. 77–85. (in Ukrainian)
4. Sydorov I. P. (2019) Formuvannya innovatsiino-investytsiinoi stratehii rozvytku pidpriemstva [Formation of innovation and investment strategy of enterprise development]. *Investments: practice and experience*, no. 3, pp. 72–76. (in Ukrainian)
5. Kramarenko K. M. (2020) Osoblyvosti formuvannya stratehii innovatsiino-investytsiinoho rozvytku pidpriemstv [Features of formation of strategy of innovation and investment development of enterprises]. *Scientific view: economics and management*, no. 3, pp. 58–61. (in Ukrainian)

6. Sihaieva T. Ye. (2019) Vdoskonalennia napriamkiv formuvannia investytsiinoi stratehii innovatsiinoho pidpriemstva [Improving the directions of formation of the investment strategy of an innovative enterprise]. *Bulletin of Kherson National Technical University*, no. 4, pp. 221–226. (in Ukrainian)
7. Savitska O. P. (2021) Kapitalne investuvannia v Ukraini v umovakh pandemii COVID-19 [Capital investment in Ukraine in the context of the COVID-19 pandemic]. *Market infrastructure*, vol. 60, pp. 41–47. (in Ukrainian)
8. Kulyniak I. Ya., Kopets H. R. (2017) Metod analizu hierarkhii yak instrument otsiniuvannia rivnia innovatsiinoi aktyvnosti rehioniv Zakhidnoi Ukrainy [Application of the analytic hierarchy process for evaluation of the innovation activity level in the Western Ukraine regions]. *Journal of Lviv Polytechnic National University. Series of Economics and Management Issues*, no. 873, pp. 60–71. (in Ukrainian)
9. Lazorenko L. V. (2017) Matrychni metody stratehichnoho planuvannia diialnosti pidpriemstv zviazku [Matrix methods of strategic planning of communication enterprises]. *Economy and society*, no. 8, pp. 282–285. (in Ukrainian)
10. Savitska O. P., Bai T. V. (2014) Osoblyvosti zaluchennya pryamykh investytsiy v ekonomiku Ukrainy [Features of attracting direct investment in the economy of Ukraine]. *Scientific Bulletin of the National Forestry University of Ukraine*, no. 24.01, pp. 277–284. (in Ukrainian)
11. Chukhrai N. I., Kulyniak I. Ya., Hliantseva O. I. (2017) Metodychni pidkhody shchodo obgruntuvannia zakhodiv iz pokrashchannia vykorystannia skladovykh potentsialu promyslovyykh pidpriemstv [Methodological approaches to justification of improvement measures for using components of industrial enterprises potential]. *Marketing and Management of Innovation*, no. 2, pp. 233–247. (in Ukrainian)
12. Kolesnyk V. M., Belmak D. O. (2011) Otsinka pryvablyvosti zovnishnykh rynkiv vynorobnoi produktsii pidpriemstv Mykolaiivskoi oblasti [Estimation of attractiveness of foreign markets of the enterprises of Nikolaev Region]. *Efficient economy*, no. 10. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=748>. (in Ukrainian)
13. Venhurenko T. H., Plakhotniuk V. V. (2020) Analiz investytsiinoi pryvablyvosti Ukrainy [Analysis of investment attractiveness of Ukraine]. *Business inform*, no. 4, pp. 103–111. (in Ukrainian)
14. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok zdiisnennia analizu finansovoho stanu pidpriemstv, shcho pidliahaiut pryvatyzatsii [On approval of the Regulations on the procedure for analyzing the financial condition of enterprises subject to privatization]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/z0121-01#o52>. (in Ukrainian)
15. Metodyka intehralnoi otsinky investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstv ta orhanizatsii [Methods of integrated assessment of investment attractiveness of enterprises and organizations]: Order of the Agency for Prevention of Bankruptcy of Enterprises and Organizations, 23.02.98, No 22. Available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0214-98>. (in Ukrainian)
16. Aleksieienko I. I., Hres M. S. (2017) Uzahalnennia teoretyko-metodychnykh pidkhodiv do otsinky investytsiinoi pryvablyvosti pidpriemstva [Generalization of theoretical and methodological approaches to assessing the investment attractiveness of the enterprise]. *Economy and society*, no. 9, pp. 952–955. (in Ukrainian)
17. Mykhalev O. V. (2004) Investicionnye strategii predpriyatij [Investment strategies of enterprises]. *ECO*, no. 2, pp. 91–101. (in Russian)
18. Koshelnyk V. M. (2015) Stratehiia ekonomichnoho rozvytku silsko hospodarskykh pidpriemstv u konteksti aktyvizatsii vyrobnychoi diialnosti [Strategy of economic development of agricultural enterprises in the context of intensification of production activities]. *Business Inform*, no. 1, pp. 194–199. (in Ukrainian)
19. Tiutiunyk V. (2011) Upravlinnia dzherelamy finansuvannia pidpriemstva [Management of sources of financing of the enterprise]. *Economist's Handbook*, no. 6, pp. 28–34. (in Ukrainian)

Savitska Olha
Savitska Natalia
Levytska Olha

Ivan Franko National University of Lviv

CHOICE OF THE INVESTMENT STRATEGY OF THE INNOVATIVE ENTERPRISE DEVELOPMENT

Summary

Effective production and economic activities of the enterprise in conditions of limited financial security or lack of own funds must be preceded by the correct choice of investment strategy. Every investor is interested in a quick return on their investment, which puts business leaders in an important strategic choice. Analysis of scientific sources, research of domestic, foreign, and domestic experience, allowed to develop an author's scientific and methodological approach to choosing an investment strategy for innovative development of the enterprise, which, unlike existing, allows you to choose a strategy comparing production, economic, financial activities and capabilities strengths and weaknesses, as well as the external environment through the assessment of market attractiveness. A formalized representation of the proposed scientific and methodological approach is a three-dimensional matrix that allows you to choose the investment strategy for the innovative development of the enterprise based on the comparison of the following criteria: the innovative potential of the enterprise, market attractiveness, investment attractiveness. The choice of partial indicators depends on the form of ownership, industry, and direction of the enterprise, organizational and legal form, goals and objectives, and so on. According to the authors, the proposed criteria make it possible to take into account the interests of three parties when choosing an investment strategy: businesses, consumers, and investors. Synergy in the joint coordination of the interests of many stakeholder groups requires a careful approach of managers to the choice of investment strategy of the enterprise. The proposed approach allows you to choose one of the following investment strategies: conservative (support capacity and several innovative products, maintaining innovative positions), extensive (expansion of existing production, renewal of fixed assets), intensive (intensification and modernization of production, individualization, product differentiation) and aggressive (release of new products, achieving leadership in science and technology).

Key words: investment strategy of the enterprise, innovative development, three-dimensional matrix, innovative potential of the enterprise, market attractiveness, investment attractiveness of the enterprise.